

ת"ד 2446/08/14 - מדינת ישראל נגד שמרית שלום

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 2446-08-14 מדינת ישראל נ' שלום
בפני כב' השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שמרית שלום

הנאשמת ע"י ב"כ עו"ד אפריאט

פסק דין

הנאשמת זכאית מחמת הספק

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה גרם תאונת דרכים ונזק בגין סטייה שלא בבטחה, עבירה על תקנה 40(א) לתקנות התעבורה ונהיגה בחוסר זהירות, בניגוד לתקנה 21(ג) לתקנות התעבורה, בקשר עם תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום, הרי שביום 21.1.14, בשעה 22:15 לערך, נהגה הנאשמת ברכב, בתל אביב, בדרך ההגנה ובהגיעה בסמוך לבית מספר 130, פנתה ימינה, תוך שהיא חוסמת דרכו של רוכב קטנוע, איתן נאפה, שנהג מאחוריה ולימינה. כתוצאה מהתאונה, התנגשו כלי הרכב, הרוכב נפל לכביש ונחבל בגופו וכלי הרכב ניזוקו.

הנאשמת כפרה באישומים המיוחסים לה וביום 1.2.15, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

פרשת התביעה

מטעם המאשימה, העידו העדים הבאים:

עד תביעה מספר 1 - איתן נאפה, רוכב הקטנוע המעורב

עד תביעה מספר 2 - אביב מן, עד ראיה

כמו כן, הוגשו המסמכים הבאים:

ת/1 - תעודה רפואית בעניינו של העד

עמוד 1

ת/2 - הודעתו של ע"ת 2, כתחליף לחקירה ראשית

ת/3 - הודעת נאשמת

להלן גרסת המאשימה, כעולה מכתב האישום, עדותה של עדת התביעה והראיות שהוגשו:

הנאשמת נהגה ברכב, כמפורט לעיל, כאשר רכבה נוסע בחלקו השמאלי של נתיב הנסיעה ובהגיעה לבית מספר 130, סטתה לפתע ימינה, לעבר סמטה המצויה במקום, מבלי שאותתה על כוונתה לפנות ימינה, חסמה דרכו של הרוכב המעורב, שנסע מאחוריה ומימינה וזה לא הספיק לבלום את רכבו. כתוצאה מכך, כלי הרכב התנגשו- חלקו הקדמי של הקטנוע פגע ב"צלחת" הגלגל הימני קדמי של רכב הנאשמת. הרוכב המעורב נפל לכביש ונחבל בגופו, הנאשמת ועדת ההגנה יצאו מהרכב על מנת לסייע לו ואז הגיע למקום עד תביעה מספר 2, שלא הבחין בתאונה עצמה, אך סייע לרוכב ובהמשך, סייע לנאשמת במסירת פרטיה לרוכב.

עד תביעה 1, הכחיש כי קיים פס האטה לפני הסמטה שבנדון, כעולה מ-נ/5, אך עד תביעה 2 אישר כי זה מקום התאונה וסימן על גבי נ/5, את מיקום כלי הרכב לאחר התאונה, כמפורט בפרוטוקול.

עד תביעה 1 נחקר והכחיש כי עקף מימין את רכב הנאשמת.

פרשת ההגנה

מטעם ההגנה, העידו הנאשמת ונוסעת שהייתה עמה ברכב, ראומה חרזי וכן הוגשו תמונות רכב הנאשמת, שסומנו נ/1 - נ/4 ותמונה של מקום התאונה, שסומנה נ/5.

להלן גרסת ההגנה, כעולה מעדות הנאשמת ועדת ההגנה בבית המשפט:

הנאשמת נהגה ברכב במרכז הנתיב ובהגיעה לפס האטה לפני הסמטה, בה התכוונה לפנות ימינה, האטה מהירות נסיעתה, אותתה ימינה, הביטה במראות הרכב ומשלא הבחינה בכלי רכב, החלה בפניה ואז שמעה מכה. לאחר התאונה, ירדה מהרכב, בלויית עדת ההגנה, על מנת לסייע למעורב, הציעה לו להזמין למקום אמבולנס וניידת משטרה, אך המעורב לא היה מעוניין בכך.

עדת ההגנה, שישבה לצדה של הנאשמת, העידה ברוח דומה ואישרה כי הנאשמת אותתה והביטה במראות הרכב, טרם שפנתה ימינה. לגרסת העדה, המעורב נהג בקטנוע כשהוא מרכיב אוזניות.

דין והכרעה

מדובר בשתי גרסאות סותרות באשר לאופן קרות התאונה ובית המשפט לא יוכל להכריע ביניהן ללא כל ממצא אובייקטיבי - בין אם עד ראיה לאירוע או ממצא חפצי כלשהו מזירת התאונה.

ממצא שכזה לא הובא בפני במסגרת פרשת התביעה, שנשמכה כולה על עדותו של המעורב וגרסתו לאופן קרות התאונה ובהעדר ממצא כאמור, אין כל סיבה להעדיף גרסת המאשימה, לפיה הנאשמת סטתה במפתיע מנתיב נסיעתה וחסמה דרכו של הרוכב המעורב על פני גרסת הנאשמת, לפיה נקטה באמצעי הזהירות הנדרשים טרם שפנתה ימינה והתאונה אירעה כיוון שהמעורב ניסה לעקוף את רכבה מימין.

הנאשמת ועדת ההגנה מטעמה עשו רושם אמין בבית המשפט וגרסתן הייתה סדורה והגיונית, לא פחות מזו של המאשימה, שהיא כידוע, נושאת בנטל ההוכחה בהליך הפלילי ולא אוכל לומר כי המאשימה הוכיחה את אחריות הנאשמת לתאונה שבנדון, מעבר לכל ספק סביר, כנדרש.

לאור כל האמור לעיל, אני מורה על זכייה של הנאשמת מאחריות לגרם התאונה המתוארת בכתב האישום.

ניתנה היום, י' אדר תשע"ה, 01 מרץ 2015, במעמד הצדדים